

efter i Sømmene. Det ærede Medlem siger, da han kom ind paa Talen om Sprogsprogsmaalet, som jeg har sagt er Hovedpunktet, hvad han ogsaa erkendte: Der er ingen, som ikke vil lade Børnene lære Dansk, men der har været stor Strid derom. Jeg vil spørge det ærede Medlem, der er Jurist, hvorledes han kan sige, at der er ingen, som ikke vil lade Børnene lære Dansk, og samtidig, at der har været stor Strid derom.

For øvrigt skal jeg blot et Øjeblik fæste min Opmærksomhed ved det ærede Medlems nu selv erkendte Stilling til „Tingakrossur“. Det ærede Medlem meddelte, at han siden April Maaned har været Meddejer af „Tingakrossur“, han har paa et Konsortiums Vegne givet Tilbud paa Bladet, og det maa vel forstaaes saaledes, at han har haft en væsentlig Indflydelse paa dette Konsortium. Men i den Tid, det ærede Medlem har været Formand for det nævnte Konsortium og har været et meget indflydelsesrigt Medlem af det, har de Udtalelser, jeg omtalte forleden, staaet i „Tingakrossur“, deriblandt — som det efter min Opfattelse væsentligste — dette, som det ærede Medlem for øvrigt har skrevet under eget Navn i „Fyns Tidende“: at der mellem Færøerne og Danmark er Baand, der skal løses, og maaske Baand, der skal knyttes. Det sikre var, at der er Baand, der skulde løses, det usikre, at der er Baand, som skal knyttes. Men med Hensyn til Selvstyrepartiets Politik overfor Danmark glemmer det ærede Medlem en meget væsentlig Ting. Jeg kan ikke nu komme dybere ind paa Spørgsmaalet, men vil blot pege paa, at i selve Lagtingets Betænkning om det Spørgsmaal, der rejstes af Selvstyrepartiet, siger Flertallet, altsaa Sambandsmændene, blandt andet disse bemærkelsesværdige Ord, efter at have omtalt Hovedpunkterne i Selvstyrepartiets Program: „Disse Hovedpunkter maa ses i Belysning af den Virksomhed, som i nogle Aar har været lagt for Dagen indenfor visse Kredse her paa Øerne, og som blandt andet har haft til Formaal at ændre Færøernes statsretlige Stilling i Riget.“ Mindretallet, Kongsbonde Patursson og Højskolelærer Rasmus Rasmussen, udtaler sig ogsaa i Betænkningen, men forsøger ikke

med et eneste Ord i deres Mindretalsindstilling at imødegaa den nævnte Bemærkning. Det er et meget væsentligt Punkt i hele denne Sag, at Johannes Patursson og Rasmus Rasmussen end ikke gør Forsøg paa at imødegaa i selve Betænkningen den Paastand fra Lagtingets Flertal, at der i flere Aar har været agiteret for at ændre Øernes statsretlige Stilling.

Af Hensyn til, at jeg kun har faaet Ordet for en kort Bemærkning, skal jeg slutte; men jeg er indtegnet som Taler og skal senere nærmere imødegaa det ærede Medlem, skønt der ikke er meget at imødegaa i hans Udtalelser.

Indenrigsministeren (Rode): Den Gang, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) havde Ordet, spurgte han om, hvorvidt det var rigtigt, at de sjællandske Slagterier havde liggende Majs paa Djævleøen. Jeg kunde ikke den Gang besvare dette Spørgsmaal, men da jeg er blevet sat i Stand til at besvare det nu, vil jeg gerne imødekomme det ærede Medlem ved at give ham alle fornødne Oplysninger. Det er rigtigt, at de sjællandske Slagterier har liggende Majs tilovers fra deres Indkøb, hvilken Majs de har lagt op paa denne Ø. Grunden til, at de har noget tilovers, er, at en Del Slagterier havde bestilt mere, end det viste sig, de kunde bruge. Hvis disse Slagterier nu havde bestilt dette hos købmandsmæssige Forretninger, havde de maattet overtage Majsen til den Dagspris, de havde bestilt den til. Men Slagterierne mente, at de enkelte Slagterier, der havde bestilt mere, end de kunde bruge, ikke burde komme til at lide Tab alene; de mente, at Fællesskabet i denne Andelsbevægelse burde medføre, at alle stod Last og Brast; derfor fik de Lov til at lade være at modtage den for meget bestilte Majs, og hele Sæmmenslutningen lagde altsaa Majsen op. Der er ingen Grund til Bekymring med Hensyn til, hvorledes denne Forretning er gaaet, en Forretning, hvorved Slagterierne har faaet Majs til en Pris, der ingen Sinde har naaet den Højde, som de købmandsmæssigt drevne Forretningers Majs har naaet. Til Trods for, at man viste en Del af sine Medkontrahenter det Hensyn at staa Last og Brast med dem, og til Trods for, at